

[Kai Moltke.]

ikke til gavn for dem, der får boligsikrings-tilskuddet, men til gavn for de husværter, der indkalkulerer muligheden for hos den pågældende lejer at sætte huslejen en smule op. Man får altså i virkeligheden et højere lejeniveau, fordi staten betaler sin andel af, hvad man nu kan hente hjem over det frie boligmarked.

Det er min første indvending. Jeg mener selvfølgelig ikke, at vi skal reducere boligsikringsordningen, men jeg mener, at det var en gennemgribende fejltagelse i en tid med bolignød at hæve loftet over lejen og samtidig indføre en tilskudsordning, som til syvende og sidst risikerer at falde i grundejernes hænder.

Den næste indvending, jeg skal komme med, er af mere formel karakter. Nu befinder vi os jo i overgangstider, og jeg kan ikke lade være med at rejse et spørgsmål, som måske er udtryk for nysgerrighed: hvilken boligminister er det i grunden, der har udarbejdet dette lovforslag? Jeg kender boligminister Hastrups udmærkede evner og hans indleven i emnet, men jeg kan dog ikke tænke mig, at et lovforslag, der er fremsat den 28. februar, skulle være udarbejdet alene på grundlag af de mange diskussioner, som har fundet sted her. Når man altså taler om forslagsstillere og ophavsmænd til det foreliggende lovforslag, tror jeg altså, at vi har det morsomme tilfælde, at vi her ikke har én, men to fremsættere. Hvis jeg skulle tage fejl i dette, hvis det virkelig er den nye regerings indsats, der er tale om, modtager jeg gerne dementier.

Men der er også sket andre og mærkelige forskydninger. Jeg var selv medlem af boligudvalget, og jeg var også en af dem, som anbefalede den forsøgsvisse gennemførelse af den boligsikringsordning, som i fjor blev behandlet, og vi var ved den lejlighed i boligudvalget enige om, at dette skulle være et prøveår, og at svagheder og mangler senere skulle korrigeres; derfor kun det ene års frist. Men her rejser sig en række problemer, som efter min mening har fundet et utilfredsstillende udtryk i det nuværende forslag til lov om ændringer af boligsikringsordningen.

Det er, som om alle har kredset som katten omkring den varme grød og rejst mere eller mindre tvivl om dette: er selve grund-

laget for tildeling af boligsikringstilskud holdbart? Undertiden skal man ikke være tilfreds med sin egen logik, men også på behørig måde kunne lære af andre og acceptere andres indvendinger, hvor disse har en objektiv og saglig baggrund. Hvis jeg skal gengive en af de indvendinger, som vi alle sammen mere eller mindre var enige om i boligudvalget, tror jeg, den særlig klart blev formuleret af et medlem af den nuværende regering, som dengang var boligordfører for venstre, men senere har forlagt sin virksomhed til trafikministeriet. Jeg står her med den betænkning, vi fremførte i fællesskab om boligsikringslovforslaget, og heri hedder det — Folketings-tidende 1966-67, 2. samling, tillæg B. sp. 114 —:

„Et mindretal (venstres medlemmer af udvalget) kan ikke tiltræde boligministerens begrundelse for at fastholde den skattepligtige indkomst som grundlag for beregning af boligsikring.

Mindretallet mener, at det ikke er forsvarligt at lade beregningen af boligtilskud hvile på et indkomstforhold, der ligger indtil 1½ år forud for tilskuddet, og at dette, som det også fremgår af flertallets forslag og bemærkninger, giver anledning til flere uretfærdigheder, der kunne undgås, og til en lang række praktiske vanskeligheder.“

Nu kender jeg jo ikke de interne forhandlinger, der har været mellem regeringspartierne i den mellemliggende tid — jeg erkender også berettigelsen af det gamle ordsporg, som siger, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der erobrer en by. Men jeg ved ikke, hvilke følelser partiet venstre og særlig dets daværende boligordfører, som nu er avanceret til minister, har haft, da man nu igen tog den skattepligtige indtægt som grundlag for hele udmålingen af boligsikringen.

Alle ordførere kender udmærket godt vanskelighederne og uretfærdighederne ved det system, som her endnu en gang knæsettes, og de bliver ikke mindre ved, at der foreligger en hel række ubekendte størrelser. Der er blevet nævnt sådanne mangler ved den skattepligtige indtægt som grundlag for retten til at modtage boligsikring som, at f. eks. renter af privat gæld fortsat kan fradrages, og at underskud fra